



Характеристика

Дерево 10-20 м заввишки з гладенькою білою корою, яка у старих дерев біля стовбура чорно-сіра, глибокотріщинувата. Крона ажурна, з пониклими гілками. Молоді пагони голі, блискучі, червоно-бурі, густо вкриті смолистими бородавочками.

Листки (3-8 см завдовжки, 2,5-5 см завширшки) чергові, з довгими (20-30 мм) черешками, трикутно-ромбічні, 2-пильчасті, з клиновидною основою, голі, вкриті смолистими бородавочками.

Квітки одностатеві, зібрані в сережки. Рослина однодомна. Тичинкові сережки на кінцях гілок, довгі (5-6 см), зібрані по 2-3. Маточкові сережки (2-3 см завдовжки) спрямовані вгору, зелені, на вкорочених бічних гілочках.

Плід горішок, з 2 широкими перетинчастими крилами.

Береза зазвичай росте в добре освітлених місцях і на бідному ґрунті. Відома як піонерний вид сукцесії рослинних угруповань, однак у північних регіонах може бути присутня на більш пізніх етапах сукцесії.

Поширення:

Утворює чисті насадження або росте разом з іншими породами. Звичайно у лісових та лісостепових районах, у Степу – лише по долинах річок. В Україні береза повисла поширена на Поліссі, в Розточчі – Опіллі, в північній частині лісостепу, в степу по берегах річок, у Карпатах, на Прикарпатті і Закарпатті.

Не плутати з:

Береза пухнаста (*Betula pubescens* Ehrh., береза пушистая) відрізняється кучерявішою корою із спрямованими вгору гілками. Листки яйцевидні або ромбічні, опушені. Росте в сирих лісах, на болотах і узліссях. Звичайно в лісових районах, зрідка – в Лісостепу і дуже рідко – в Степу (по долинах річок). Великий кущ або невелике дерево (до 20 м заввишки).



Betula pendula Roth.
Береза повисла



Betula pubescens Ehrh.
Береза пухнаста

